

SON GÜNLERDE ÜÇ BÜYÜK HATA....

Yazar Ali Kara

Cuma, 10 Nisan 2009 13:36 - Son Güncelleme Cumartesi, 11 Nisan 2009 07:19

Mustafa Özcenazete
2009-04-10

AKP tarzı dış politika

Obama, Türkiye'ye geldi ve gitti. Lakin yansımaları ve yankıları hala devam ediyor. Türk halkının

Obama'nın ziyaretiyle alakalı olarak Türkiye cephesine geçecek olursak; bir haftada birkaç dış politika kaybı birden verdik. Bu kayıplar yıllara bedel kayıplar. Bunun nedeni Tanzimat'tan bu yana kimi devlet adamlarımızı saran Batı hayranlığı ve kompleksidir. Onları memnun etmekten garip bir haz alıyoruz. **Bir hafta içinde en az AKP hükümeti üç dış politika hatası birden yaptı.**

Bunlardan birisi, Fransa'nın NATO'nun askeri kanadına dönüşünün bu kadar yağdan kıl çeker gibi kolay gerçekleşmesi ve Türkiye'nin bundaki payıdır. Türkiye neye binaen Fransa'nın NATO'ya dönüşünü onayladı? Zaten hemen ardından Sarkozy Obama'nın Türkiye'nin AB üyeliği perspektifini teyit eden sözlerini eleştirdi. Dönek Dışişleri Bakanı Bernard Kouchner de önceden Türkiye adaylığına verdiği desteği Rasmussen itirazından sonra geri çektiğini söyledi. Adam Fransa'nın NATO'ya geri dönüşüne izin verdiği için Türkiye'ye teşekkür edeceği yerde nankörlük ediyor ve Rasmussen'in davasını güdüyor. Şu küstahlığa bakın. 'Erkeklik bizde kalsın' diye adamların önünü açıyorsunuz. Bu affedilebilir bir durum değil. Yıllar yılı Kenan Evren'in Rogers'dan asker sözü almasına mukabil Yunanistan'ın NATO'nun güney kanadına dönüşüne vize vermesini eleştirir dururuz. Halbuki bu yenileri Kenan Evren'in çırağı bile olamazlar. Kenan Evren hiç olmazsa yazılı olmasa da tutulmasa da bir asker sözü almış. Bu yeniler deve dikeninden başka ne devşirdiler acaba?

İkinci facia Rasmussen faciası olmuştur. Türkiye'nin önünü açmasına mukabil adam özür falan dilemedi. Güya Türkiye pazarlık yapmış ve kazanımlar elde etmiş. Yalan. Adamlar bizi zaten Afganistan'a bulaştırmak istiyorlar ve o yöne itiyorlar biz de kalkmışız yükü avantaj olarak görüyoruz. Afganistan'da görev almayı kazanım ve pazarlık olarak değerlendiriyoruz. Adamlar bizim Afganistan'da görev almamıza dünden razılar ve adamlar hamaliyesini sırtımıza yıkmak istiyorlar.

Obama ile alakalı boyut daha ziyade Ermenistan boyutu. Bu hususta da zımni verilen taahhütler ve bunların duyum olarak alınması Azerileri üzmüştür. Türkiye'nin sınırlarını kapalı tutması 1915 olaylarıyla alakalı değil Yukarı Karabağ'ın işgali ve Hocalı gibi Ermeni mezalimi nedeniyledir. Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olmayalım. Bir hafta içinde yaşanan bu fiyaskoların arkasında Başbakan Erdoğan'dan ziyade Abdullah Gül'ün inisiyatifi olduğu seziliyor. Batı meselesinde Abdullah Gül'ün daha kırılgan ve tavize yatkın olduğu görülüyor. Şunu söylemek lazım, hükümetin bir hafta içinde yaptığı yanlışlar senelere sığamazdı. Abdullah Gül yumuşak zeminden Türkiye'nin çıkarlarına ve bölgenin çıkarlarına ters politikalar icra ediyor. Recep Tayyip Erdoğan'ın çıkışları ise daha ziyade şahsi tepki makamında kalıyor. Siyasete dönüşmüyor ve sistematik hale gelmiyor. Davos'tan sonra Rasmussen meselesinde de bir kez daha çıkışların refleksten ibaret kaldığı ve politikaya dönüşemediği görülüyor. Bu halk diplomasisi açısından iyi ama dış politika açısından bir fiyaskodur. Arkasını getiremediğiniz çıkışların sonu kendi kalenize gol atmaktır. Nitekim Fransız basını Rasmussen meselesinden çark etmemizi böyle değerlendirmiştir. Yalan mı? Ahmet Davudoğlu'nun mimarlığını yaptığı herkese mavi boncuk ve herkesi herkesle kucaklaştırma, barıştırmaya ve kaynaştırma politikası politika değildir sadece içtimai meselelerde bir yöntem ve tarz meselesi olabilir. Devletlerarası komşuluklarda değil hanelerarası komşuluklarda geçerli olabilir. Böyle bir politika olamaz. Politikanın somut ve net hedefleri olur, Pollyanna politikacılığıyla bir yere varılamaz. Zaten ilk denemede bu Pollyannacılık politikası coğrafya ve bölge gerçekleriyle çarpışarak tuz buz olmuştur. Hadi Lieberman ile Esad'ı barıştırsınlar bakalım da marifetlerini görelim...